

Medinai Hírmondó

„A jövőnk elkezdődött! Együtt tervezünk és cselekszünk!”

VII. évfolyam 6. szám

MEDINA KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK INGYENES LAPJA

2016. november-december

A tartalomból:

- ❖ Meghívó: 1. oldal
- ❖ Közérdekű információk: 2. oldal
- ❖ Ünnepi gondolatok: 3-4. oldal

Kedves Olvasó!

Most, hogy közeledik a karácsony, az egyik legszebb, legszentebb ünnepünk szerte a világon, érdemes volna mindenkinek, mindnyájunknak elgondolkodnunk, mit is jelent a szeretet ünnepe. Az ajándékozás, mint a szeretet megnyilvánulása, nem az ajándékok nagyságának és értékének függvénye. Minden ember szeretni való. A tárgyakat meg lehet vásárolni drágán, olcsón. A szíveket szeretettel, jósággal még olcsóbban. Karácsonykor ne csak házainkat, portáinkat takarítsuk ki, díszítsük fel. A szívünket, lelkünket is öltöztessük ünneplőbe, aggassunk rá szeretet-koszorúkat, fény-virágokat. Tegyük tisztába a szívünket, lelkiismeretünket, hogy karácsony estéjén makulátlanul tisztán álljunk fenyőfánk köré, fölemelt fejjel, szeretettel tele.

Wass Albert gondolatai a Karácsonyról:

„S azóta minden esztendőnek a vége felé az Úristen emlékeztetni akarja az embereket arra, hogy a gonoszság útja hova vezet, s ezért ősszel a napok rövidülni kezdenek, a sötétség minden este korábban szakad alá, és minden reggel későbbben távozik, hideg támad, és befagynak a vizek, s a sötétség uralma lassan elkezd megfojtani a világot. Mi, emberek pedig megijedünk, s eszünkbe jut mindaz a sok rossz, amit elkövettünk az esztendő alatt, és amikor eljön a legrövidebb nap, és a Világosság angyala alászáll közénk jóságot keresni, egyszerűen mind meggyújtjuk a karácsonyfák gyertyáit, hogy az Úristen, ha alátekint, fényt lásson a földön, s megbocsássa a bennünk lévő jó miatt a bennük lévő rosszat.”

Áldott, Békés Karácsonyi Ünnepeket és sikerekben gazdag Boldog Új évet kívánok!

Vén Attila

Tisztelt Medinaiak!

Medina Község Önkormányzata

2016. december 21-én (szerda)

17³⁰ órakor

a medinai Művelődési Házban

rendezi meg

hagyományos

„Falu Karácsonyi”

műsorát, melyre

tisztelettel meghív

minden érdeklődőt.

Információk

Medina Község Önkormányzatának ügyfélfogadási ideje

Hétfő: ügyfélfogadás szünetel
Kedd : 8⁰⁰-12⁰⁰, 13⁰⁰ - 16⁰⁰
Szerda: 8⁰⁰ -12⁰⁰, 13⁰⁰ - 16⁰⁰
Csütörtök: 8⁰⁰ -12⁰⁰, 13⁰⁰ - 16⁰⁰
Péntek: ügyfélfogadás szünetel
Elérhetőség: Tel.: 74/434-010.
E-mail: phivatalmedina@tolna.net
http://www.medinafalu.hu

Orvosi rendelő

Rendelés:
hétfő: 13⁰⁰ - 15⁰⁰
kedd: 8⁰⁰ - 10⁰⁰
szerda: 15⁰⁰ - 16⁰⁰
csütörtök: 8⁰⁰ - 10⁰⁰
péntek: 9⁰⁰ - 11⁰⁰

Háziorvos:
Dr. Endródi Csaba
Tel.: 74/434-078

Védőnői szolgálat

Rendelés:
hétfő: 11⁰⁰ -13⁰⁰ óra
Védőnő:

Pálfiné Andics Edit
Tel: 74/434-010

Családsegítő és gyermekjóléti szolgálat

Horváth Gergely
Tel.: 74/434-010
Ügyfélfogadás:
csütörtök: 13⁰⁰ -16⁰⁰
péntek: 8⁰⁰ -12⁰⁰

Könyvtár

Könyvtáros: Sereg Erzsébet
Tel.: 74/ 674 - 124

Falugazdász

Kasza Endre
Telefon: 74/434-010
Hétfő: 13⁰⁰-16⁰⁰

Iskola

Tagintézmény-vezető:
Götz Csabáné
Telefon: 74/434-103

Óvoda

Tagintézmény-vezető:
Pusztainé Vaczula Márta
Tel.: 74/434-100

Tanyagondnok

Szászi József
Tel.: 06-20/252-15-60

ÜGYVÉD

Dr. Takács Zita ügyvéd, minden hónap utolsó csütörtökén 16⁰⁰-17⁰⁰ óra között ingyenes jogi tanácsadást tart az Önkormányzat Hivatalában. (előzetes telefonos egyeztetés szükséges az alábbi telefonszámon: 0674/412693.) Felhívjuk a figyelmet, hogy e tanácsadás kizárólag szóbeli segítségre korlátozódik, az ügyek szükség szerinti érdemi továbbvitelére egyéni megbízás adható az ügyvédhöz.

KÖZÉRDEKŰ

ADOMÁNYOZÁS

Kérjük, hogy aki használható állapotban lévő háztartási gépeit vagy egyéb más feleslegessé váló háztartási kiegészítőit (kályha, gáztűzhely, mosógép, televízió, hűtő, kerekpár, bútor, stb.)

elajándékozni és ezzel rászoruló családokat segíteni, kérjük keresse Horváth Gergely családgondozót Medina Község Önkormányzatánál csütörtökönként délután 14-16 óra között vagy hívja a 74/434-010 telefonszámon.

SÍKOSSÁGMENTESÍTÉS

Várhatóan a hideg időben hulló csapadék miatt kialakuló jegesedés következtében - síkossá válnak a járdák Medina területén.

Ez ismét feladatot jelent a háztulajdonosoknak, hiszen a település területén, többek között az épületek előtti járdák tisztán tartása, illetve síkosság-mentesítése elsősorban az ő feladatuk.

A hideg időben hulló eső, vagy hó hamar ráfagy az ingatlanok előtti járdákra, ami balesetveszélyt jelent a közlekedők számára. Ezért fontos, hogy a járdák síkosság-mentesítése, az időjárás függvényében akár naponta több alkalommal is megtörténjen. Különösen veszélyeztetettek a gyermekek, az idős emberek és a mozgásukban bármilyen okból korlátozott személyek.

Kérünk mindenkit, hogy saját lehetőségeihez mérten segítse a község járhatóságának fenntartását. A segítő együttműködéssel megelőzhetőek a jegesedett felületeken való elcsúszásokból adódó, olykor súlyos balesetek.

A fás szárú növények védelméről szóló 346/2008. (XII. 30.) Korm. rend. szerint a járdák síkosság-mentesítésére olyan anyag használható, amely a közterületen vagy annak környezetében levő fás szárú növények egészségét nem veszélyezteti. Az ilyen területeken a környezet védelme miatt a durva szemcséjű homok illetve homokkal kevert fűrészpor vagy forgács használata ajánlott.

FELHÍVÁS EBTARTÁS SZABÁLYAINAK BETARTÁSÁRA

A településen az utóbbi időben jelentős gondot okoz a közterületen gazdátlanul kóborló ebek számának megnövekedése.

Ez nem minden esetben kóbor kutyát jelent, hanem sajnos **legtöbbször felelőtlen emberi magatartást.** A kutyák gazdáik nem gondoskodnak arról, hogy állataik csak a saját lekerített ingatlanjainon maradjanak; hanem gondatlanságból, nemtörődomségből az ebeket közterületen, mások ingatlanán hagyják kóborolni.

Nem elfogadható magatartás az sem, hogy a kutyák póráz nélkül kísérik gazdáikat üzletkebe, óvodába, iskolába, stb.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 193. § (1) bekezdése szerint: Aki a felügyelete alatt álló kutyát

a) a település belterületén felügyelet nélkül bo-

csátja közterületre, vagy kóborolni hagyja, b) természeti és védett természeti területen, vagy vadászterületen - a vadászkutya és a triflakereső kutya kivételével - póráz nélkül elengedi vagy kóborolni hagyja, c) szájkosár és póráz nélkül közforgalmú közlekedési eszközön - vakvezető, illetve mozgáskorlátozottakat segítő kutya kivételével - szállítja,

d) élelmiszer-elrusító üzletbe, közfürdő területére vagy játszótérre - vakvezető, illetve mozgáskorlátozottakat segítő kutya kivételével - beenged, illetőleg bevisz, szabálysértést követ el.

(2) Aki veszélyes ebét nem zárt helyen tartja, vagy nem helyezi el a ház (lakás) bejáratán a veszélyes ebre utaló megfelelő figyelmeztető táblát, szabálysértést követ el.

A köz- és magánterületen felügyelet nélkül kóborló - esetleg még védőoltással sem rendelkező - ebek, potenciális veszélyt jelentenek mind az emberi-, mind az állati egészségre, illetve a közlekedés biztonságára, a vagyonárgyakra. Ezért felhívjuk valamennyi ebtartó figyelmét, **hogy a tulajdonában lévő kutya saját ingatlan határain belüli tartásáról, kötelező védőoltással való ellátásáról gondoskodjon. Mindazon személyek ellen, akik ezen kötelezettségüknek nem tesznek eleget, szabálysértési eljárás indítható.**

Kérjük a fentiek tudomásul vételét, és a település nyugalma érdekében segítő együttműködésüket.

HÁZIORVOSI RENDELÉS VÁLTOZÁSA

Tájékoztatjuk a lakosságot, hogy 2017. január 1-től orvosi szakellátás csak a háziorvosi rendelési idő első órájában lesz. A változás a szekszárdi körzetben történő tartós helyettesítés miatt szükséges.

SZENTMISE

Kedves Híveink! Jézus születését megünneplő szentmise 2016. december 25-én (vasárnap) 14⁰⁰ órakor a medinai Kisboldogasszony kápolnában lesz.

Fotó: Pászti

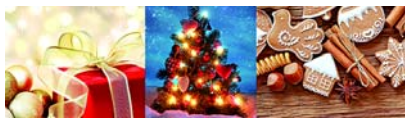

Ünnepi gondolatok

Karácsony...

Miért ez a legkedvesebb ünnepem? Talán azért is, mert ilyenkor újra jó hinni a csodákban, mint gyermekként. Jólesik visszagondolni a gyermekkori varázslatos karácsonyokra, amikor persze mindig fehér hóaplan fedte a tájat, együtt volt a család a fenyőfa körül, és a nagy süteményei voltak a legfinomabbak. Érdekes mód nem az ajándékok jutnak eszembe először, hanem a hangulat, ízek, megható vagy vicces emlékek. Mert az ünnepben az ember fontos, nem a tárgyak. Ilyenkor jólesik szeretettel fordulni mindenki felé, segíteni, ahogy tőlünk telik, jótékonykodni. De az igazi ajándék még pénzbe sem kerül, és sosem fogy el. Adjunk figyelmet, törődést, jó szót - mert főleg erre vágyik leginkább minden ember, és nem csak karácsonykor. Ezért, ha most valóra válhatna egy kívánságom, azt kívánnám, hogy az emberek szívében legyen minden nap karácsony!

Sípós Mária

Év végi gondolatok

A karácsonyi ünnepvárás varázsát nemcsak a Megváltó Úr Jézus Krisztus eljövetele alakította ki az emberekben, hanem a teli sötétségben, a melegre, fényre és a megújuló életre való reménység is.

Félő, hogy a mai rohanó és az egyre inkább szeretetlen világunkban észrevétlenül elszűrjük az Adventtel megkezdődő karácsonyi ünnepkör valódi értelmét és jelentőségét.

A szeretet himnuszában leírtak szerint az igazi szeretet hosszú tűrő, kegyes, nem irigykedik, nem kérkedik és nem fuvallkodik fel. Nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra és nem rója fel a gonoszot. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal.

A szeretet mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

Tiszta szívemből kívánom, hogy a Teremtő Istent sohasem hagyjuk el, vagy ha már el is hagytuk, ne vádoljuk őt, hanem térjünk hozzá vissza, mert Ő az, aki az Úr Jézus Krisztusban lehajolt hozzánk és közénk jött, megszületett a betlehemi mezők közelében lévő betlehemi jászolban.

Higgyünk az evangéliumban és Istenben. Vegyünk és kérjünk tőle még több tiszta, tűzben megpróbált aranyat, azaz hitet. Ne akarjunk semmit sem egyedül megoldani. Álljunk meg egy kicsit mindannyian, vizsgáljuk meg mindezek tükrében emberi kapcsolatainkat.

Bocsássunk meg egymásnak, mert minden ember a szíve legmélyén szeretetre és megértésre, nem pedig megbántásra vágyik. Támogassuk és erősítsük embertársainkat, mert a napok igen gonoszok.

Legyünk jó példaképpel bíró medinaiak, segítőtész, megértő, jó emberek, akiknek a szívét a szeretet melege élteti, mert a medinai felmenőink is ilyenek voltak.

Údítsuk fel szeretetünkkel egymást, hogy mi is felüldülhessünk, mert aki másokat felüdit, maga is felüldül és adni mindig jobb, mint kapni.

Igy legyen.

Áldott ünnepeket kívánok minden olvasónak.

Révai Lilla Irén

Tisztelt Ünnepvárók!

Fenyőillat, gyertyaláng, ajándék, Mennyből az angyal. Különös ünnep a karácsony. Jézus születésének, a szeretetnek, a békességnek az ünnepe. A születésnap fények nem a tortán, hanem otthonunkban a karácsonyfán és a szívünkben gyúlnak. A fény nemcsak világosságot, hanem meleget is áraszt. Oly ritka ez a ma emberének, aki rohanásban, állandó feszültségben, indulatok viharában, küzdelemben él. Éppen ezért álljunk meg, ha csak egy pillanatra is, ezen az ünnepen! Csendesedjünk el, és átértékelődnek dolgaink! Előtérbe kerülnek az igazi értékek, melyek megváltoztathatják életünk irányát. Törekedjünk arra, hogy ezek az értékek az ünnep elmúlásával ne ropogjenek ki szívünkben, a gyertyák fényei ne halványuljanak el! Maradjon meg a karácsony csodálatos varázsa a nehéz hétköznapiakban is!

„Karácsonyi ajándék ötleteim: az ellenségednek megbocsátás, az ellenfelednek türelem, a barátodnak szeretet, a partnerednek szívség, mindenkinek jóindulat, minden gyermeknek egy jó példa, magadnak tisztelet.” (Arnold Oren)

Ezzel a pár gondolattal kívánok a magam és intézményünk valamennyi dolgozójának nevében Áldott, Békés Ünnepeket!

Gótz Csabáné tagintézmény vezető

Az én ünnepem

Közeledik a karácsony. Ez az ünnep nekem a legszentebb. Ebben az évben még nagyobb szeretettel, odaadással készülök a szeretet ünnepére.

A finom karácsonyi falatok elkészítését már tervezgetem. Persze az ajándékozás öröme sem maradhat el, de az ajándék nagysága, értéke nem befolyásolja az ünnepi hangulatot. Minden családtagom számíthat ajándékra is, de döntő a szeretet és nem az, hogy mennyibe került.

Karácsony szentestéjén sajnos egyedül díszítem a fenyőfát, de tele várokozással, szeretettel. Karácsony első napján hazaérkeznek messze lakó gyerekeim, unokáim. Ez az együtt töltött nap ad erőt, hogy arra gondoljak jövőre is együtt leszünk, szeretni fogjuk egymást, számíthatunk egymásra.

E sorok után Medina minden lakójának azt kívánom, szívüket hassa át a szeretet, a jóság és a szépség. Áldott, békés ünnepeket kívánok, a következő évekre pedig sok sikert, boldogságot és főleg jó egészséget.

Sárdiné Iker Anna

*„Karácsony készül emberek!
Szépek és tiszták legyetek!
Süroljátok fel lelketek,
csillogtassátok kedvetek
legyetek újra gyermekek,
hogy emberek lehessetek”
/Wass Albert/*

Nemsokára megszólal a karácsonyi csengő, melynek hangja a családot, az otthon melegét juttatja az eszünkbe. A karácsony a legszebb, legbensőségesebb ünnepünk, lehetőséget nyújt arra, hogy a szeretetés az összetartozás jegyében gyűjtünk. Már az óvodában is arra neveljük a gyermekeket, hogy szeressék egymást a közösséget, fogadjanak e mindenkit hovatartozás nélkül. Az adventi időszakban szinte minden nap valami olyan tevékenységet végzünk, mellyel fokozzuk a várokozás örömet. Szorgalmasan a kis meglepetés ajándékainkat. Nem a drága ajándékok jelentik a szeretetünket, hanem az, hogy önmagunkból mit adhatunk. Megmutatjuk gyermekeinknek, hogy az az ember aki nemcsak magáért él, aki igazi harmóniát tud teremteni belső világában, saját lelkében és a maga környezetében, aki szeret és nem hagy teret a haragnak és a gyűlölködésnek az a követendő példa. Ahol harmónia, béke szeretet van, ott meghitt bensőséges családot lehet teremteni, mely érzelmi lelki közösséget nyújt. Élünk úgy, hogy szeretettel viseltessünk embertársaink iránt. Figyeljünk arra, hogy a szeretet lángja, ne csak néhány napig, az ünnep idején éljen a szívünkben, hanem a hétköznapiakon is maradjon meg.

Ilyenkor az ünnep közeledtével a rohanó világban egy pillanatra megállunk és számvetést készítünk az elmúlt évről. Bizonyára nem volt zökkenő mentes, de a békesség az összefogás, a nyugalom átsegít mindenkit a nehéz napokon. Valószínű, hogy a beköszöntő újév sem lesz egyszerű, de megfelelő alázattal és kitartással elindulhatunk azon az úton, amely oda vezet, amit el szeretnénk érni.

Minden Kedves medinai polgárnak ezzel kívánok békés, boldog, élményekben gazdag karácsonyi ünnepeket magam és az óvoda összes lakója nevében.

Pusztainé Vaczula Márta

December

Minden évszaknak, minden hónapnak megvannak a maguk ünnepei, megvan a maga hangulata, varázsa. A december azonban más, kicsit több mint hangulatos. A december maga a csoda. December a legsötétebb hónap. Leghosszabbak az éjszakák, legrövidebbek a nappalok ez időtájt. A belső fények - akár házunk, akár lelkünk fényei - csak sötét háttérrel érvényesülnek igazán. Ebben a hónapban sok gyertya, fényfűzér és hangulatlámpa gyullad meg, mindenkinek más jelentéssel. Van aki emlékezik, van aki szeret, van aki beszélget a halvány fényeknél. A kicsit gyengébb fény képes minden érzelmet ünnepi köntösbe öltöztetni. Az emlék nem olyan fájó, a szeretet mélyebb, a beszéd őszintébb. A hosszú esték akaratanul is megállít parancsolnak az embernek, kicsit lenyugvásra, befelé fordulásra sarkallva minket.

(Folytatás a 4. oldalon)

(Folytatás a 3. oldalról)

A hideg befelé csalogat, oda ahol meleg van. Ha a házunk hideg, akkor minden erőnkkel azon vagyunk, hogy legalább egy kis zugban jóleső meleget varázsoljunk. Ha lelkünkbe nézünk és üres, hideg, akkor ösztönösen keressük azokat a forrásokat, amik megmelengetik, szeretettel töltik el szívünket. A közösség gyógyír lehet a magányosok számára és egy gyermek társasága örömet adhat egy idős léleknek. Ez a hónap az egymásra figyelésről is szól. Kis közösségben élünk, mely mindig alakul, már nem olyan, mint 20 éve volt, és főleg nem olyan, mint 60-80 évvel ezelőtt. Más a világ, mást diktál, más dolgokról szól az élet, mint nagyanyáink idejében. Az emberség alapvető értékeit azonban nem szabad veszni hagyni, és decembernek erről is szólnia kell. Csodát várunk, pedig a csoda ott van minden napban és minden éjszakában, minden emberi lélekben. Hol kisebb, hol nagyobb. Csodát láttatni pedig a december képes a legjobban. Lássuk és éljük meg a saját kis csodáinkat. Egy egészséges gyermek, egy hű társ, egy hosszú élet, egy meleg zug, egy igaz barát, ezek oly természetesen vett dolgok, pedig nem mások, mint Isten adta ajándékok. December hosszú estéin találjuk meg, és őrizzük meg a következő hónapok életet őröl megpróbáltatásaira a saját csodáinkat!

Sáfrányné Szabó Tünde

Régi Karácsonyok

Sok karácsonyt megértünk – sokat. Szinte lehetetlen mindnek az emlékért felsorolni, felidézni a szépségét, áhítatát. Amikor a család békesége ünnepe, amikor fenyőillat lengi át a szobát, gyertyák égnek, és csillagszórók szórják a csillagokat. A szépre szívesen emlékezünk, ami nem volt szép, ami elfelejtette velünk a karácsonyi békét, áhítatot, bizony ilyen is adódott. A háború alatt is volt karácsony, aki akkor élt, az tudja, az emlékezik, hogy akkor csak békét kívántunk, semmi más. Békét, és megmaradni és várni a hiányzó apát – vajon él-e még? Sokukat nem láttuk többé.

A karácsony szépségét megcsúfolta a háború, a vele járó nélkülözés, nyomor. Mégis szép próbáltuk tenni, ha nem jutott más, pár szem dióval, egy-egy almával, egy simogatással, egy szertő nyugtatással, akkor nagy kincs volt ez az ajándék.

Ma ebben az ajándékozással silányult világban, már senki nem érti, talán el sem hiszi, hogy akkor is ünnep volt – Karácsony.

Most a karácsony a fejemben sok-sok emlék, és hirtelen mintha varázslat érne, elkezd züm-mögni bennem egy régi kis emlék. Kirajzolódik egy öreg cigány a hegedűvel, a szöveg, a dallam szinte a fülemben cseng.

„Katica, Katica felmászott a fára, leesett, leesett, kitörött a lába”

Több évtized elmúltával is tisztán hallom, amit karácsony este pöszezen, cigányosan köszöntött az öreg. Hegedűje már nem akart szólani, már csak nyekergett, és rekedt hangján énekelte hozzá. Ez az egy dal volt a repertoár, ezzel köszöntött karácsonyt, újévet, húsvétot, névnapot, ez maradt meg neki. Ezt hozta magával a múltból és adott reményt. A jövő már messze nyargalt tőle, magára hagyta, a ma még megtűrte – ki tudja várt e holnapot? A nótá után levett kalappal állt az ajtóban, várta az alamizsnát – Isten áldását hagyta maga után.

Ki ez a bácsi? – kérdeztem, még apám pénz

csúsztatott a kezébe, anyám oda súgta – hát a Kari Ferkó.

Gyerektől az aggastyánig mindenki így hívta, pedig volt neki biztosan rendes neve is. Nézetem, mértem, ahogy a nyitott ajtón át, a lámpa megvilágította sovány alakját. Levett kalapja helyén gyér haját kuszáta a téli szél. Pár hópehely csillant a gyér hajszálakon, karácsonyi ragyogást varázsolt az aggastyán fejére. Fekete hosszú kabátja csücske a földre ért, meghajtott háta alig bírta el. Kopott hegedűjét a hóna alá szorította, már csak ő volt hűséges társa. Gémberedett újaira rálehel párszor, zsebkendőjével megtörölte könnyező szemét, feltette kalapját és elköszönt halkán. Csoszogva ment kifelé az úton amíg láttam, mértem imbolygó alakját. Aztán elnyelte a téli éjszaka, a kutyák ugatása jelezte merre jár. Nótájától nem lettünk vígabbak, ott hagyta zenéjével a magányos számkivett ember minden keserűségét.

Leültünk a karácsonyfá körül, anyám megjegyezte – szegény öregnek így kell megkeresni az ünnepi vacsorát. Aztán csend lett a szobában, mindenki az öregre gondolt, kicsit szomorúra sikerült a karácsony este. Nekem a szemembe könnyek lopakodtak, gyorsan letöröltem, hogy észre se vegyék, akkor még szegyéyltem a könnyeimet.

Csizmadia János

Adventi szikra

Nem volt időm.

Nem volt időm se magamra, se rád, se semmire, Istenre pláne nem. Még a világra sem.

Mégis... számtalan apró pillanatban kileskelődtem páncéloból és fentről megláttam az életemet, a jó perspektívából.

Láttam magamat a saját életemben, ahogyan az öreg macskát simogatom, annak ellenére, hogy rohannom kéne a piros lámpánál várva az eget nézegetem sütéskor több tésztát nassolok, mint a gyerekek ablakom előtt állva esőcseppeket számolok pólóban kiszaladok fáért és közben anyámra gondolok

hazaérkezéskor még két percig az autóban maradok, mielőtt kiszállok

fonalakat, mintákat és anyagokat csodálok még egyszer betakarom a gyerekeket, csak hogy ismét megpuszillhassam őket késő este kávézok, csak azért, mert annyira finom

a fürdőkádban regényeket olvasok reggelig ébren fekszek a csendet ünnepeve

röviden: ahogyan – másodpercekig csak – megmegállok,

a bennem harangozó templomodat keresem, ott keresztet vetek és hálát mondok Neked a napjaim minden szikrájáért.

Hetek óta kopog az advent az ajtómon, de nehezen engedem be. Nem érek rá! Annyi mindent kellene még előtte csinálni – takarítás, koszosítok, pakolás... Nyűg ez nekem, pedig nagy a tét: Az a karácsonyi élmény, az a csoda, ami bennem is él gyerekkorom óta, az nem jön be, ha nem nyitják neki az ajtót. A gyerekeim napok óta hívogatják befelé a vendéget, és egyszer csak rájövök, hogy ez így nem mehet tovább – Be kell, hogy engedjünk! Akkor is jöhet, ha nem állunk készen, hiszen nem attól lesz szép a december, hogy minden tökéletes, hogy tele minden angyalokkal, díszekkel és gyertyákkal. Attól lesz advent, hogy együtt vagyunk, és hogy együtt látjuk meg ezeket az apró szikrákat, amelyek igenis vannak, mindenkinek, mindenhol.

Beengedjük hát a már didergő adventet, leültetjük, megkínáljuk forralt borral. A gyerekek nevetésükkel és énekekkel szórakoztatják, apa főz, én gyorsan koszosítok készítek (második advent utáni napon...). Vacsora után ránézek, látom, hogy mosolyog. Elérte célját, nálunk lakhat. És milyen nehezen fogjuk majd elengedni...

Nyissunk hát ajtót a vendégnek, egymásnak, kínáljuk meg egymást idővel, jóindulattal, békeséggel. Mindenkiben ott egy templom, tele harangszóval, gyertyákkal. És felkeresni azt a helyet nem idő kérdése, csak az akaraté. Legyünk kedvesek, bocsássunk meg egymásnak és legyünk többet együtt, egyszerűen: Legyen advent!

Kellig Katharina

